

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kpkf.IV.41.027/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Dobó Viola a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Balogh Zsolt bíró

A felperes: felperes1

(cím1.)

A felperes képviselője: Dr. Tóth T. Zsolt Ügyvédi Iroda

eljáró ügyvéd: dr. Tóth T. Zsolt

(cím2)

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(cím3.)

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Bernadett kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügygel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A fellebbezett határozat: Fővárosi Törvényszék 12.K.705.633/2021/2. számú végzése

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (5. és 6. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 12.K.705.633/2021/2. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 15.000 (tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú idegenrendészeti hatóság a 106-1-9001/16/2021-T. számú határozatával a felperes 2021. február 11. napjáig érvényes 000787933 számú, jövedelemszerzés célú tartózkodási engedélyét visszavonta tekintettel arra, hogy a felperes nem teljesítette a tartózkodási feltételeket, így a tartózkodási célja nem igazolt, megélhetése és egészségbiztosítása nem biztosított, továbbá a szálláshely vonatkozásában hamis adatot közölt. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2021. augusztus 3. napján kelt 106-T-15141/1/2021. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta és elrendelte a felperes tartózkodási engedélyének érvénytelenítését.

[2] A felperes az alperes határozata ellen keresettel élt, amelyben azonnali jogvédelem keretében a döntés halasztó hatályának elrendelését kérte. Előadta, hogy a határozat végrehajtása esetén el kellene hagynia Magyarországot, a kérelme alapját képező munkájától elesne, így a határozat hatályon kívül helyezése nem jelentene érdemi jogorvoslatot a Magyarországon való tartózkodási jogára nézve.

[3] Az alperes a védiratában az azonnali jogvédelem iránti kérelem elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az elsőfokú bíróság a 2. sorszámú végzésével a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelmét elutasította.

[5] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 50. § (1)-(2), (4) bekezdéseire és 51. § (1) és (3) bekezdésére hivatkozással kifejtette, hogy a támadott döntés nem tartalmaz sem kiutasítást, sem országelhagyásra kötelezést. Önmagában a jelen perben a tartózkodási engedély visszavonása nem eredményez automatikusan kiutasítást, nem konstituál országelhagyási kötelezettséget még akkor sem, ha az alperes a jövedelemszerzés célú tartózkodási engedély érvénytelenítéséről rendelkezett. A felperes egy bizonytalan, jövőbeli következményre alapította a kérelmét.

[6] Utalt a Kúria Kpkf.VI.39.015/2021/2. és Kpkf.V.39.152/2021/2. számú végzéseiben foglaltakra, mely döntések szerint a Kp. 50. § (1) bekezdése a keresettel támadott közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása, valamint a jog, jogos érdek sérelme között ok-okozati összefüggés fennállását kívánja meg. A sérelemnek nem egy később keletkező, hanem közvetlenül a keresettel támadott közigazgatási tevékenységből kell következnie, annak ténylegesen fenn kell állnia a támadott közigazgatási tevékenység következtében. Az azonnali jogvédelem kivételes kedvezmény, az alkalmazásához az oksági kapcsolatnak közvetlennek és ténylegesnek kell lennie. Amennyiben a felperest az idegenrendészeti hatóság a jövőben meghozott határozatával kiutasítja Magyarország területéről, úgy ezen hatósági döntés ellen is jogorvoslati lehetőség áll majd a felperes rendelkezésére, ahol előterjesztheti azonnali jogvédelem iránti kérelmét. Ez utóbbi megállapítás tekintetében hivatkozott a Kúria Kpkf.VI.39.147/2020/2. számú döntésére.

A fellebbezés

[7] A végzés ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak kérelme szerinti megváltoztatását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes a bíróság hasonló tárgyú és tartalmú más ügyekben hozott döntései miatt nem ad ki a harmadik országbeli állampolgárok számára ideiglenes tartózkodásra jogosító engedélyt. Így amennyiben az ideiglenes tartózkodásra jogosító engedély kiadását az alperes a jelen esetben is megtagadná, úgy el kellene hagynia Magyarországot és ezzel elesne a munkájától. A harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 30. § (1) bekezdésére hivatkozva előadta, hogy a tartózkodási engedély jogerős visszavonásával az ideiglenes tartózkodási engedély kiadásának alapja megszűnik. Állításai alátámasztására az azonnali jogvédelem iránti kérelemnek helyt adó elsőfokú bírósági döntésekre hivatkozott.

[8] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[9] A fellebbezés nem megalapozott.

[10] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint, a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[11] Az elsőfokú bíróság a végzésében helytállóan idézte a felperes azonnali jogvédelem iránti kérelme elbírálása körében irányadó, releváns jogszabályokat, és azok alapján megalapozott döntést hozott a kérelem elutasításáról, döntésével a Kúria egyetért. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[12] A Kp. 50. § (1) bekezdése szerint, akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása sérti, a közvetlenül fenyegető hátrány elhárítása, a vitássá tett jogviszony ideiglenes rendezése, illetve a jogvitára okot adó állapot változatlan fenntartása érdekében a perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságtól az eljárás során bármikor azonnali jogvédelmet kérhet.

[13] Az idézett jogszabályi rendelkezés a keresettel támadott közigazgatási tevékenység vagy az azzal előidézett helyzet fenntartása, valamint a jog, jogos érdek sérelme között ok-okozati összefüggés fennállását kívánja meg. A sérelemnek nem egy további vagy majdani, hanem közvetlenül a keresettel támadott közigazgatási tevékenységből kell következnie, és nem lehet hipotetikus, hanem annak ténylegesen fenn kell állnia a támadott közigazgatási tevékenység következtében. Az azonnali jogvédelem, mint kivételes kedvezmény alkalmazásához az oksági kapcsolatnak tehát közvetlennek és ténylegesnek kell lennie.

[14] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá, hogy az alperes döntése nem kötelezi a felperest semmilyen magatartásra, vagy attól való tartózkodásra, így önmagában országelhagyási kötelezettséget sem keletkeztet. Olyan körülményre a felperes nem hivatkozott és nem is igazolt, amelyre figyelemmel – bár közvetlen kötelezést nem tartalmaz – az alperes határozata rá nézve mégis, közvetlenül és ténylegesen olyan negatív joghatást idéz elő, amely miatt a halasztó hatály elrendelésének lehetne helye. Egy esetleges jövőbeni, de még meg nem hozott kiutasító, országelhagyásra kötelező döntés e körben nem volt értékelhető, ezért a felperes kérelmének teljesítését sem alapozta meg.

[15] A Kúria a fentiekben túl hangsúlyozza, hogy a visszavont tartózkodási engedély 2021. február 11. napjáig volt érvényes, azaz jelenleg a felperesnek nincs olyan, a jogszerű magyarországi tartózkodást megalapozó jogosultsága (engedélye), melyre a halasztó hatály elrendelése közvetlenül kihatással lenne.

[16] A Harmtv. 30. § (1) bekezdésének a) pontjára alapított hivatkozás sem támasztja alá az elsőfokú végzés jogszabálysértő voltát, mert e jogszabályhely a per tárgyává tett döntéstől eltérő jogintézménnyről, az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás kibocsátásáról rendelkezik, továbbá e szabályozásból a felperes által előadott joghatás nem következik.

[17] A fenti jogértelmezést támasztják alá a Kúria Kpkf.III.40.873/2021/3., Kpkf.V.40.053/2021/2. és Kpkf.VI.39.015/2021/2. számú végzései is. A Kúria a felperes által hivatkozott elsőfokú bírósági végzések kapcsán megállapította, hogy azok részben más tényálláson alapultak, részben pedig a fent megjelölt – egységes joggyakorlatot megtestesítő – kúriai végzésekkel ellentétesek, így a felperes fellebbezésében foglaltak alátámasztására nem alkalmasak.

[18] A fentiekre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[19] A Kúria a fellebbezés elbírálásáról a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül döntött.

[20] A Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja és 47. § (1) bekezdése szerinti mértékű fellebbezési illeték megfizetésére a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 102. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján az eredménytelenül fellebbező felperest kötelezte.

[21] Az alperes észrevételt nem terjesztett elő, ezért a másodfokú eljárásban érvényesíthető költsége nem merült fel.

[22] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2021. december 7.

Dr. Dobó Viola sk. a tanács elnöke Dr. Varga Eszter sk. előadó bíró Dr. Balogh Zsolt sk. bíró

A kiadmány hitelül: